

Jeg tror ligesom min forgænger, at det bliver meget svært at finde en formulering, der har den grad af klarhed, som kræves, når der er tale om formulering af straffebestemmelser, og som kan ramme den ønskede persongruppe uden at få utilsigtede virkninger i andre situationer.

Lad mig endelig minde om, at et flertal i Folketinget så sent som i sidste samling, det var den 24. februar 1994, forkastede tanken om et maskeringsforbud i forbindelse med anden behandling af beslutningsforslag nr. B 70 om maskeringsforbud, som jeg nævnte før, og som nu er genfremsat i næsten uændret skikkelse.

Jeg finder ikke, at de begivenheder, der fandt sted på Nørrebro nytårsaften, i sig selv kan begrunde en ændret holdning til dette spørgsmål.

Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Lissa Mathiasen (S):

Spørgsmålet om indførelse af et maskeringsforbud har efterhånden været drøftet mange gange her i Folketinget, og som det også netop er blevet nævnt af ministeren, er det altså ikke længe siden end i forrige samling, vi sidst havde en drøftelse af det.

Derfor kan det jo heller ikke være muligt at bringe særlig mange nye ting på bane. Men ingen skal være i tvivl om, at også i Socialdemokratiet er vi lodret imod brugen af masker og lignende. Vi tror stadig væk på, at dialogens vej er den rigtige måde at påvirke på og forsøge at forandre, og det skal vel at mærke være en åben dialog for alle parter vedkommende.

Hvis man for alvor ønsker at påvirke, burde det vel være en given ting, at man bruger sine demokratiske rettigheder. Hvis man ønsker at påvirke og ændre dette samfund, må man stå åbent frem, og ingen skal være i tvivl om, at vi i Socialdemokratiet ønsker dialogen, den åbne debat.

Netop med udgangspunkt i den holdning, jeg her har givet til kende, kunne det umiddelbart forekomme rigtigt at sige: Jamen lad os så indføre et forbud mod masker og lignende, så den enkelte identitet er åbenbar.

Men jeg tror, man skal passe på ikke at snuble. Vi skal ikke foregøgle os, at bare vi fik sådan et forbud, ville vi undgå hærverk og vold, og så ville hele problemet være løst. Tværtimod ville vi måske snarere opnå at få søgelyset rettet væk fra det egentlige og væsentlige, væk fra det at forhindre hærverk og vold og hen imod det

mindre væsentlige. Eller sagt på en anden måde: Umiddelbart lyder det så let, men ved nærmere eftertanke rejser et sådant forbud en stribe af spørgsmål, som til gengæld er meget svære at finde svar på.

Hvordan har forslagsstillerne egentlig forestillet sig, at politiet skal reagere, hvis alle i en demonstration på bare nogle få hundrede mennesker pludselig midt i demonstrationen trækker hætterne på? Skal politiet fare til at tage fat i dem alle sammen? Hvad ville der ske ved det? Ville det ikke kunne optrappe en demonstration til noget meget uheldigt? Hvad forestiller man sig?

Når vi taler om afgrænsning med hensyn til forklædning eller ej, burde i hvert fald én af medforslagsstillerne, hr. Helge Adam Møller, forstå, når man erindrer sig tv-indslaget kort efter 18. maj-urolighederne – det indslag, hvor han medvirkede sammen med en autonom – hvor lidt der skal til, før en person ikke er til at genkende. Det var en anorakhætte, der blev hevet op og et par solbriller sat på – en episode, som meget godt illustrerede, hvor store problemerne er, og hvad et sådant forbud rent faktisk vil betyde.

Kort og godt: Vi mener ikke, det her er en farbar vej. Et forbud af denne karakter vil ikke løse, men nærmere skabe nye problemer. Dermed være også sagt: Vi har stor forståelse for, at man fra politiets side heller ikke finder den her løsning brugbar. Vi må nok en gang sige, at vi ikke kan støtte forslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Sidste gang, Folketinget behandlede dette forslag, udtalte den daværende justitsminister: Vi bør se tiden an, inden vi griber til noget så problematisk som et maskeringsforbud.

Nu har vi så set tiden an, og hvad er resultatet? Nytårsnat blev fejret med et festfyrværkeri af meningsløst hærverk og brutal vold mod politiet. En restaurant måtte betale næsten 2 mio. kr. for at blive funktionsdygtig igen. En bank var stort set raseret totalt, og naboerne kunne så vende hjem til smadrede butikker og opgange. Det er sandelig flot klaret.

Nu vil justitsministeren sammen med resten af regeringen måske bede os om at se tiden lidt an. Det kan vi så godt gøre, mens vi venter på, hvem det skal gå ud over næste gang. Næste gang er det måske Nørrebros Runddel, der skal raseres af en vild pøbel. Hvor mange svært kvæstede politifolk skal der til, før Det Radikale